

๔ טולמוֹת

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ווינפלד שליט"א

ROAD THE PLATEAU, 7, JERUSALEM, ISRAEL 4102044

והנשמה, והורסים ומכלים את חי העווה"ב (וגם חי העווה"ז). והנה
כל מי שצער או רור ומנוחה ונפשה - טוב יעשה אם תהייעץ עם מי
שראו להתיעץ, בגין רבו. ויהי רצון שלא נכשל.

ברכת התורה וכות"ס

שמעון יוסף הכהן ווינפלד

מודרש

רבי ברכיה בשם ר' לוי אמר משל לישראלי וכ Cohen שנכפו נמסר להן רופא
מומחה והיה מצוה את ישראל
ומניח את הכהן אל הכהן מפני
מה אתה מצוה את ישראל ואתה
מניחני אמר לו וזה ישראל הוא
ודרכו להלך בין הקברות אבל אתה
כהן ואין דרך להלך בין הקברות
לפיכך אני מצוה את ישראל ומניחך
בר העלונים שאין יצח"ר מוציא בהם
אמירה אחת דיה להם שנא' (וניא'

ד) בגירת עירין פתגמא ומאמר

קדישין שאלתא אבל התחרותים

ישם ייצהיר הלאי לשתי

אמירות ימדו הה"ד ויאמר ה' אל

משה אמרו אל הכהנים בני אהרן וגוי.

(ויקרא רבא כו, ה)

ובא השם וטהר ואחר יאל מון הקדשים

עקר מוצק קרייאת שם שhai אמונה
הרצון שascal מותג רבקצנו יתברך
הוא להמשיך עליינו אמונה קדושה
הזהה בכל יום מחקש בחינת בצל יום
ויזה בעיניך פתקחים. ולהמשיך על
עצמו הרצון דקהשה ולקשר כל
מחשבותיו ולכו ודעתו לרצון בהזה
שיהה תמיד כל תשוקתו וכטפונו
ו贊�ו ציק רק להתבלית קאמתי

הנצח. ולהוסיף בכל יום מחקש להתחזק בהרצון דקהשה בכל פעם
ויזה ווזה. ואף אם עבור עלי מה שעובר אף על פי כן אל ירפה את
הרצון בשום אופן בעולם. והעקר שצעריך להאמין שבקב"ל يوم נעשים
חו"שות למקראי על בן ארץין להתקין ולהקחין עד שיגיע יום ישועה כי

בשם תברך מוצמיח ישועות חדרשות בצל יום...

וכבישצאו ישראל ממצריים ספרו שבעה שבתות תמיימות עד שצבי
לקבלת התורה. והעקר להתחזק בכלallo הימים שאנו זוכה עדין
לשלהות טהרתון שהוא בחינת קבלת התורה אף על פי כן יתחזק בהם
בכל יום ויום ברונות חזקים חזקים ותקינה חזקה קאדר מادر מדר
מה שייעבר עלי עד שיזכה ליום ישועה טהרתון בשלמות. ויש שעקר
גם טהרתון זוכה רק אכר ביאת שם שצבי קב"ל הינו אחר פיטרתו מן
העולם שזה בחינת ובא המשם טהר ואחר יאל מן הקדושים שהוא
חייב הטוב לעולם הבא שיזכה אליו תקף אחר ביאת שם שצבי
יצער להתגלגל ללבב מה שצעריך ללבב מי שלא הכנין את עצמו בצל
בכל ימי חייו ולא התחזק את עצמו ללהמשיך על עצמו הרונות
הקדושים הילך בכל יום ויום טוב שזיהה לו בכל יום ק"ל מה
שחתך טוב בזה העלם כל צzon וצון טוב שזיהה לו בכל יום ק"ל מה
מי חייו ורק זה הוא תקתו והשארכו לנו...

אותר הראה רצון וכטפין אותו ג)

פרק א' אמור

כל מחוק ברכה

ברכנו אלקים ויראו אותו כל אפסי ארץ.
דתעה, יש מרת נצחון ומלכת ומלאכה. ומהיכן
בא מדה זו, מדמים שעוזין לא עבר בכם השם
ירפה, כמו שבחוב: "נו נצחם". ופרש רשי':
דמים. ולא מצא רקוש-ברוקהוא כל מחוק
ברכה לישראל אלא השלום וכו' (עזאיו פרק נ).
ובמלכת יש בחינת העוזה שלום, והוא בחינת
תעלאת מין נוקבון. למשל, בשןופל לאדם איזה
קסיא, הוא בחינות מלכת. ותורתין, הוא
בחינת העוזה שלום, והוא העלות מין נוקבון.
(ליקומ' עה)

ירושלמים עיה"ק תות' בב"א. יום ו' עש"ק לסדר אמר
לבבוד ... אחדשה"ט!
בעורת ה' נכתב לך משחו השיר לפרש השבוע.

"ייאמר ה' אל משה אמרו אל הכהנים... ואמרות אליהם
לנפש לא יטמא בעמיו" (ויקרא כא, א).

גלו וידוע מהמצוות, ובפרט אצל יהודים דבר, שמינום שנברא העולם
עד היום הזה לא היה דור החלש נשpit, כדורי שלנו. הא תורה
שבדורות עברו עד דורינו ממש היו מותמידים בתורה שלמדו תורה

שש עשרה שנות בימיה, ואך יותר,
ולמדו שעות רבות ברכז' ממש
ובחישך רב, ובלי להכenis אפילו
טיפת מים לפה, וכשכיו אנו רואים
שאפיי המתמידים רחוקים מאר
מוחה, וקי' רוב הציבור, שכן להם
כוחות הנפש לכך, וצריכים
להתאזר כל הזמן, ולהפסיק
בשיותה, ובשתיה, ובכילה [יש
בSIGGRAPH], ובטולן קאר ובחולץ
עצמות וכיוצא באלו, ולא מסוגלים
ללמוד אפי' שעתיים ברכז' ניש
שאיפלו חצי שעה ברכז' קשה להמן,
ולא מעטם יש להם קפיצים וקורצים,
ומיידי ומונ מעוט, כאלו כפאו שר לkom
ממקומו (ולאו דווקא היפר אקטיבים),
וק' היפרים שמתביבים והולכים)
ואם בעוסקי תורה בר, בעסוקו הבעל
בתים ועובדים על אותה כמה וכמה.
וכן מתרבים והולכים האנשים שמדוי
כמו שבועות מועטים חיבים לצאת
מהבית להנפש ולהרגע ולהתאזר,
מהלחש הנפשי המעתבר אצלם, כי כל
דבר קטן מלחץ אותם בעקבות התנהלות
הליך הוא אמיתי בעקבות התנהלות
החיים הלא פשוטים של דורינו, הן
בעוני פרנסה, הן בעוני יחסית אנוש

המורכבים והמסובכים, הן בגל בעיות בחינוך הילדים ובבעיות
זוגיות וכו'). ואיך שלא יהיה הדור צרך כל החמן להרגע ולהנפש
ולנוח ולהתאזר, וזה ציריך לשם כך לנוטע לאיזה צימר או מלונית
וכיווץ (הכל לפי היוכלה הכלכלית). וזה ציריך בכל סוף שבוע קר
וכך, ו Robbins מאר מאידים ציריכים שקט ורגע ונפש יומי. דהינו שבסוף
היום ציריכים שהוא שישים דעתם מרגעיהם, והנה מן הרואי הוא
לקבלת התורה. והעקר להתחזק בכלallo הימים שאנו זוכה עדין
שמשתמשים עם אפיקים אחרים, ואם והעתק בשער ע"פ השקפת
התורה - מילא, אבל בעונות יש הקוראים עתונים ושבועונים וכו'
או שומעים רדי, או נופלים למחשב ולאנטרט, אשר משוחחים את
נפשם ונשומותיהם, ו Robbins חלים היפילו ועצומים כל הרוגיהם,
וכידוע שככל גודלי ישראל מתריעים לא הרף בגודל סכנת
האינטרנט אפילו לעורך פרנסה, והרבה כשרים הגיעו לשאול
תහיות בעקבות האינטרנט, והם מעשים מועזים שככל יום ויום,
אבל גם הרדי והעתק הלא כשרים מספק-הם אטון וחורבן לנשמה.
זה בחיה "אמור אל הכהנים" היינו היהודים הכהנים עובי ה',
וההורצים לעבד את ה' (קי' לישבי בית המורשת) לנפש, כשהן ציריך
לנוח לנפש ולהתאזר ולהרגע, וזה מאר שלنفس לא יטמא
בעמיו.. היינו להתפרק ולא להזק לדברים המתמאים את הנפש

הטבות הגדולות

זה בחוי משחו"ל (קורשין מ): הקב"ה המשפיע טוביה לשעים בעוה"ז כדי לטורון ולהורישן למדrigה התחתונה שנאמר (משלי י) יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכו מות. וצדיקים כתיב (איוב ח) והי' ראשיתך מצער ואחריתך ישגה מאה, עיי"ש. ומאידך יש הרבה דברים דלעינינו המגושמות נראים להיות רעות גדולות בחסרון הפרנסה, והמחלות וודיפות ושאר יסורים, וזה הן הטבות הגדולות המוכחות אוטנו ובמיאות אותנו לתוכלית שלימות הנרצה ולתקון שורש נשמתנו, וזה בחוי מה שאמרו חז"ל (חגיגת ט): אל אלהו לביר הי כי ואל לר' אלעדור מא דכתיב (ישעה מה) הנה צרפתיך ולא בכסף בהחריך בכור עוני, מלמד שחזר הקב"ה על כל מידות טובות לירון לישראל ולא מען אלא עניות, היינו דאמרו אינשי יאה עניות לא יהודאי כי ברוא (פי התוס' רצואה) סומקא לטסיא חירורא. שזה בחוי משחו"ל (עירובין מא): ג' אינם רואים פנוי גנום, ואחד מהם הוא מי שהגיע לדיקורי עניות.

(מהור הספר "יש מאין")

התיקון הכללי

חישובי ימים מקדים (תהלים עז, ח) השבטי על הימים היפים ועל התקופות מיימים עברו, שבם היה עסוק בעבודת ה' ובקיים חצות לתפילה ומשמרות שלימות בעסק התורה, ואז חשבתי שהם שנות עולם הינו שלנצח היו הנסים, מעין עולם הבא וכן עין עלי' אדרות. וכען שעוברים בחוריהם בישיבות הקדושים, ובתחלת ימי האברכות בכלל, חיים יפים בלי' נסונות גדולים, ובלא הרבה דאגות.

אי' חישובי ימים מקדים שבומנים הקדושים כל יום ויום והוחנן לנצל עד תום, בירוי עסוק התורה ועובדות ה'. ובימים ההם הספקתי כמו' שמשפיקים בשנות עולמים. כי בידוע יקוחתא כליא דודא (שבת קנב, א). ואעפ' שיתכן שהחוב שלא מספיק בעסק תורה ועובדיה מספיק, בפרשפקטיבה של הזמן למפרע רואה כשותבון בדבר - שהספק הספק עצום, בימי הבחרות, ובஹותו אברך עיר.

(מהור הספר "שי למורה")

ההבדל שבין כל המאכלות אסורות למאכלים המותרים

כ"י כל המאכלות אסורות הם בחינת אכילת עץ הדעת טוב ורע, שאינו גמיש מטבחית בלבדים קודושים, רק מטבחית שברוי כלים, שאין בהם彷מ' להמשך החיות מני' הימים בראיי, רק אדרבא על-ידי מתגבור הטערטא-אחרא ביתורה, שהוא טרא רמותא. וכן המאכלים הקדושים ביתורה, כגון קדשים ותרומות לזרים. אסורים גם- כן באכילה, כי מחייבת שהם קודושים בקדשה יתרה מאי עד-כן אין בהם למקבל החיות והקדשה הנמשך על-ידי, ועל-כן אם רצאה לאכלם, חס ושלום, מי שאינו ראי להם, או' כי היה גורם בחינת שבירת כלים מקרש, כי ערך שבירת כלים ה'ה עלי-ידי שלא נכלו הפלים לקבל רבי האור בידוע, שהוא בוחנת רובי השמן גורם רבוי הנגרר, ועל- כן גם על-ידי מאכלים אלו או אפשר לקבל הקדשות דקדשה בראיי, שערך התקון הוא קיבל החיות בהדרגה ובמקרה על-ידי תקון הפלים בשלמות, ועל-כן "כל זר לא יאכל קדש", כדי שלא יהיה בבחינת רבי או'.

וזה גם-כן בחינת אסור כלל-הברים, כי אין בהם אף לקבל רבי אוור הנמשך על-ידי וירעת הרבה מינים מסוימים כאלה, ועל-כן אסורם בחינת קדש, כמו' שבתובות: "בן תקונת המלאה", כי זה בחינת אסור קדש, שלא יהיה בחינת אורה עלי-ידי התורה, וכן ששלום בפ"ל; ומחייבת שערך קדשת אכילת ישראל הוא עלי-ידי התורה, שהוא בחינת כלים קודושים לקלל על-ידי החיות דקנשה בדורגה ובמקרה פ"ל, ועל-כן בלי' אכילה הנקחין מן העפורים צרכין טבילה במקוּה, שהוא בחינת התגלות הדעת הקדושה שזוכין להמשך על-ידי התורה הקדושה, שהוא בעצמו בחינת החיות דקדשה שמתקלין מני' הימים עלי-ידי עסוק התורה, שהוא ערך תקון האכילה דקדשה פ"ל.

או' זוראה אמרת זדק את קמו

וכל זר לא יאכל קדש זאת נחמתי בעניין שאין יודעים על כל פנים מאמנתה הבדיקה האמת ומתרתו הקדושה הגדולה ומישיב את כל אחד ואחד בכל מקום שהוא, ועל זה הם חורקים שפיקם להרחק חס ושלום מזוזה, אבל חס' ה' חס' ה' לא תמן ולא כלו רחמי לעלם, ובגנפאלאותיו העצומים הוא יתפרק בערונו לחזנו ולאמצנו ולהתקפנו בכל פעם יותר ויזהר לאח'ו בכל חפכו בכל חושנו בהצדיק האמת ובתורתו הקדושה כלו להיות נמנין בקדוש, בד' חס' ה' שנזכה כלו להזח ולבא לבזח, אשרנו בכל ערךו הקדושה בזיה ולבא לבזח, אשרנו מה טוב חלנה, ואחר כל מה שעובר עליינו אף על פי כן אשרנו, יאבדו כל מטעןיהם ואלה פיציא בכם ורבך אחד מבוררי תורה ושיחותיו הקדושים אל יתפשט, כל עוד רוח חם באפנו כל זמן שהגשמה בקרבנו נזדה ונשבח לשם יתפרק על אשר זכרנו להיות בקהלו הקדוש, חבלי נפלו לנו בצעימים וכי.

דברי אביך המצחח לשועה נמן מברסל'ב. ושלום לכל איש שלומנו אצהה רביה, ובפרט לירדי בונשי תנתקיק האברך פר' צדיק מורה הרב נחמן בן חייה שחתיה, השם תברך זיכנו לראות עמו פנים אל פנים וזכה לילך בדרכיו אבותינו הקדושים זכיתו בגין עליון באמת, למען ייטב לו לעדר נגן הניל' ומאליך תבנן תאן הארת לקוזוון לאז'יבין האמתאים ולגנו היטיב מתzu'רים, וכל זר לא יאכל קדש. (עלם להרפה)

כל זמן שאין האדם זכה לשבר את היצר הרע והמניעות והעוכבים מעבודת השם יתפרק עד שיזכה לעובודה תפאה בראיי ולעשות מצות ומעשים טובים בשמה במקבילות השלמות בראוי, שעיל-ידי' זה זוכה לתוך המסדר והמשיב את המזון ולהשיג עיל-ידי' זה את אור האין-סוף בבחינת מטי ולא מטי. וכל זמן שלא זכה לה, אוי איינו רשייל לבנס לשום השגה ולא לשום חקירה ביריעתו יתפרק, כי עליון נאמר: "וכל זר לא יאכל קדש", וכל הتشغות הם אצלו בבחינת מה למעלה ומה למטה ובחינת במפלא מנוק אל גורש, אם ירצה להתחכם בידעו אל כלותו יתפרק ורקייו הנפלאים על-ידי חכמו ושבלו בזראי יקלקל וגפם הרבה ויכול לפל, חס ושלום, בפירות ואפיקורסיה גדול, עליון נאמר: "חכמתך ודעתך היא שובבתך", כי מאחר שלא זכה למפעלים טובים ולא תקון המסדר והמשיב, על-כן אין לו שוםليل ערדן לקבל הדעת הקדושה, על-כן צריך לסתור ורק על אמונה בלבד, ולילך בעקבות אבותינו הקדושים ובעקבות האדיקים אמרתים בלי' שום חקירה בכלל. (הכלות נפלת-אפים ה"ד אות ז)

ר' אברהם בן אסתר ומשפתו
ברוחניות ובגשיות

ל潢רוות והדרות 7658704 – 052
לקבלת העלון השבועי למיל' ער' קשור
במייל netzah.meir@gmail.com

לעילוי נשמה
תמו בת אסתר ע"ה
נלב"ע ט"ז שבת
תג'ב'ה.

נתן וצינה לאואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ו"

לעילוי נשמה
אורן בן ניסים ו"

יריב בן מניה
הורה בתשובה שלמה

רפו"ש לפורתונה בת מיל ☆ רפו"ש לעמוס בן גולדה ☆ לע"ג שרה בת ר' שלום ע"ה